

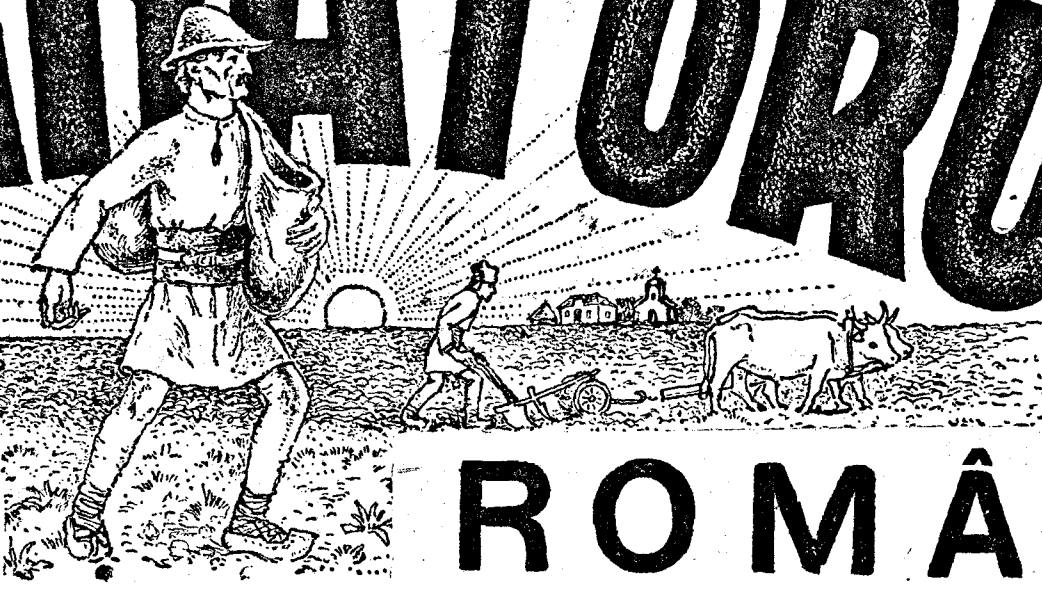
SEMĂNĂTORUL ROMÂN

Apare la 2 și 17 ale fiecărei luni.

DIRECTOR: MIHAIL GEORGESCU

Redacția și Administrația: Str Plevnei No. 8 — Silistra

Abonamente: pentru agric. și funcț. 100 lei anual
pentru autorități și societăți 1000 lei

Invierea cea de obște...

După cererea norodului evreu, atât zelos de renumele și prestigiul Cezarului, care zicea lui Pilat judecătoarea: „Dacă dai drumul omului acestuia, ești prieten cu Cezarul” (Ioan 10-12). Mântuitorul lumii a fost dat pe cruce. Aceștia strigau mereu: „Răstignește-l! Răstignește-l!” — „Luați L voi răstigniți-L, le-a zis Pilat, căci eu gădesc nici o vină în El”. Răstignirea evreilor era atunci așa de mare, că atât norodul cât și preoții și înțeleptii lor, au devenit furioși și l-au răstignit pe Isus ca să-L omoare. Isus L-au dat în mâinele lor ca să răstignească... Au luat deci pe Isus și l-au dus să-L răstignească” (Ioan 19, 1-10). Din acest moment umilința dispărea și începe suferința trupestă. Bătăi, răstigniri și fel de fel de maltratări au fost date mântuitorului lumii. Dar Isus era un mare îndurător și iertător și a suferit pe toate, ca să dea lumii viața și să-l răstignească și viața creștinismului sublim. În mijlocul gloatei turbate care nu căuta de cât roșul și negrul nevinovat, „Isus, ducându-l pe crucea, a ajuns la locul Căpăținei unde în evreește se chiamă Golgota. Acolo a fost răstignit; și împreună cu el au fost răstignii alți doi, unul de partea stângă și altul de alta, iar Isus în mijloc” (Ioan 12, 17, 18). Suferința răstignirii lui Dumnezeu, a fost fără punte de apreciere omenească și pe care nici cel alt muritor n'ar fi putut-o suporta, dar a trebuit să se petreacă așa, „să se implină scriptura”. Cât de mare și de iertător ești Doamne, de ai lăsat pe cea mai curată ființă, pe fiul tău, să fie maltratată de răstignirea cea zăvălnică”. Dar suferința lui Dumnezeu a fost curmată de înalta Dumnezeu prin deplina satisfacție dată Mântuitorului, care prin învierea Sa, a răscumpărat păcatul lui Adam și a durat omeniului reguli de sublim și de viață creștină. Acum este de datoria noastră să urmărim cu dovezile pe care ni le dă Sfânta scriptură, cum s'au desfășurat împrejurările în timpul de nespusă groază a morții și prea slăvitei învieri a lui Isus: „Ostașii, după ce au răstignit pe Isus, l-au luat hainele și le-au făcut patru părți, câte o parte pentru fiecare ostăș”. Iar pentru cămășe... „...ca să se implinească scriptura care zice: „Și-au împărțit hainele Mele între ei și pentru cămășea mea nu am gruncit sorți”. (Ioan 19, 21, 22). De

aci desprindem faptul că cel pironit pe Cruce, a fost și jefuit înainte chiar de ași da duhul, de însuși soldații iudei. — „Lângă crucea lui Isus, stătea mama Lui, și sora mamei Lui, Maria și Maria Magdalena iar lângă ele, ucenicul iubit a Lui, a zis ucenicului „Iată mama ta iar ei l-a zis iată fiul tău” și din ciasul acela, ucenicul a luat-o la el acasă. Isus care știa acum că totul s'a sfârșit ca să se implinească scriptura, a zis: Mi-e sete”. Ostașii însă au pus într-o ramură de isop, un burete plin cu oțet și i-L au dus la gură. Când a luat Isus oțetul, a zis: „S'a isprăvit!” Apoi și-a plecat capul și și-a dat duhul”. (Ioan 19, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30).

Imaginează-ți ori cine vrea grozăvia momentului și răbdarea Dumnezeielăscă a prea bunului și blândului mântuitor, restignit pentru omenire, pentru ideea de iubire și dreptate.

„Atunci era cam pe la ceasul a șase-lea. Și s'a făcut întuneric peste toată țara, până la ceasul al 9-lea.

...Catapeteasma templului s'a rupt prin mijloc iar Isus a strigat: Tată, în mâinele Tale îmi încredințez duhul”. Sutașul când a văzut ce se întâmplase a zis: „Cu adevărat omul acesta era neprihănit”. Și tot norodul, care venise la priveștiștea aceea, când a văzut cele întâmplate s'a întors, bătându-se în piept”. (Marcu 23, 44, 45, 46, 47, 48) Un sfetnic al Soborului, numit Iosif, om bun și evlavios, „L-a dat jos de pe cruce, L-a înfășurat într-o pânză de in și L-a pus în mormânt nou, în piatră, în care nu mai fusese nimeni”. (Marcu 23, 50, 53). Simțămintele omenești rămân mute la acest act funebru în care răsăritul lumii este pus în mormânt, ca ori ce muritor. Ideea creștinismului înviorător al popoarelor din toate continentele, părea în acel moment apasă. Dar minunea Dumnezeielăscă s'a produs la timp prin învierea lui Isus. Despre aceasta Sf. Scriptură spune: „În ziua întâi a săptămânii, femele care venise la mormânt din dimineață, au găsit piatra răsturnată...”, iar îngerii le-au zis: „Pentru ce căutați între cei morți pe cel viu? Nu este aici, ci a înviat.” (Luca 24, 1, 2, 4, 5, 6).

Acum după aproape 20 de veacuri, suntem dator să prăznuim sărbătoarea învierii ca drept recunoștință față de

Cel care a murit pe cruce pentru izbăvirea lumii. De aceea „să uităm totul pentru înviere și să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi”.

Cristos a înviat!

Mihail Georgescu

Purtarea Crucii...!

Soarele dogoritor căta spre asfințit. O umbră roșie, tristă, se lăsa asupra Ierusalimului. O zăpușeală amestecată cu un miros greu, de pământ bătut de tălpi nevrednice, îngreua calea călătorului, cari ar fi străbătut atunci una din ulițele orașului cetate. O ceață de ostași cu coifuri lucitoare pe cap, înconjurați de o mulțime turbată și însetată după sânge, sta gata să pornească din fața Pretoriului. Un nor de sulite se ridicau cu vârfurile spre cer. Nu se știa care din ele, va străpunge inima cea mai iubitoare de oameni... — Aduceți crucea!... Răzni Căpitanul sutașilor... Și s'o poarte singur, așa scrie legea!... — S'o poarte, murmură mulțimea iudeilor plină de dispreț și ură pentru, Fiul Omului. Trei Cruci marii grele, cioplite din lemn de cedru, fură aduse și date în primirea osândiților. Două, celor doi talhari, ca să se implinească Scriptura care zice: „A fost pus în numărul celor fără de lege”. Marcu 1-28, și una lui Isus, cari istovit de chinurile judecății nedrepte a marilor dregători și de loviturile primite, cu fața subțată, cu ochii roșii și trași în orbite de plâns înăbușit; peste care pleoapele tremurând stăteau să se lase, ca să nu mai vadă păcătoșenia lumească, primi crucea sub greutatea căruia Stantul Lui trup ingenunchie ca s'o ridice din tina unde calcau nelegiuții... Un ordin scurt, se auzi dela un capăt la altul al gloatei și ceata pornește, spre locul osândei. Pe uliți stramte pe sub privirile curioase ale judeilor somnorosi își face loc

alaiul morții, înaintea căruia mergea încet, Fiul Omului istovit de greutatea lemnului încă verde. Broboane de sudoare amestecate cu sânge se preling pe frunte, peste gene, pe față în jos, stropind tina uscată a drumului. O adiere caldă ti restira șuvițele de păr galben de sub coroana de spini. Ochii plini de sudoare se înalță și privesc o clipă înainte. Crucea e grea și calea e încă lungă. Mai este încă mult până la dealul alb de var, dealul Golgotei. Nu mai poate... Isus sleit de puteri se împiedică și cade sub povara crucii. Buzele arse de sete, au atins colbul drumului. Sa se scoale strigau iudeii. Să poarte crucea până la locul osândei. Nu vă uitați la El că se prefacă!... Nu poate oare să ducă două lemne acest Rege cari vindeca slăbănogii și învia morții din morminte? În timpul acela se întorcea un trecător dela câmp, numit Simon din Cirena, tatăl lui Alexandru și a lui Ruf, acesta a fost silit să poarte crucea mai departe până la locul numit Golgota sau locul Căpățanii. (Marcu 15 - 1 - 21) Sub cuvinte de ocară Isus a fost ridicat de jos și silit să meargă înainte spre locul unde avea să-și dea sufletul în mâinele Tatălui, a cărui voință trebuia să se implinească acum pentru răscumpărarea păcatelor lumii. Acolo pe locul alb de var al Golgotei în afara orașului, trebuia să se încheie o viață iubitoare de oameni de adevăr și dreptate. O viață care prin măreția actului învierii, săvârșit prin puterea și voința Tatălui ceresc, va trăi și va străbate prin lungul șir al anilor din inimă în inimă, mai puternică mai biruitoare. O viață înaintea căruia se vor închina popoarele lumii. Pentru-că El în lume era și lumea prin transul s'a făcut dar lumea pe dansul nu L-a cunoscut, Ioan-1-10.

Mihail Pavel

D-l Ioan Drăgu.

Publicul select din orașul și județul nostru cunoaște pe d-l I. Drăgu de când cu amabilitatea-i fără margini, a conferențiat, atât de frumos și cu multă competență despre „**Siluate și figuri diplomatice**” încât, cele 2 ore au constituit o vrajă pentru cei ce l-au ascultat. Acum ziarele țin să ne bucure—căci constituie întotdeauna o bucurie pentru noi gazetarii când auzim rostindu-se numele D-sale—anunțându-ne că d-l I. Drăgu, a fost avansat ca director-titular al presei din Ministerul de externe. Pentru această declarăm că succesele d-lui I. Drăgu, pe care-l considerăm „**al nostru**”, le socotim ca fiind ale noastre, ale gazetărilor, și ne mândrim întotdeauna.

Prilejul de față, ne îngăduie ca pe această cale să trimitem omagiul și felicitările noastre d-lui Ioan Drăgu directorul presei din Minist. de externe și să-i dorim la mai mare.

România Românilor.

„Timpul” ziar de dogmă și principii naționale, care apare la Cernăuți, str. Barițiu 10, publică sub semnătura maestrului C. Cehan Racovița, un articol omagial pentru d-l Octavian Goga, părintele formulei „România Românilor”. Pentru frumusețea și curățenia suflătească pe care o găsim la baza acestui articol intitulat: „Octavian Goga”, extragem o pagină literară:

„Harul Domnului s'a coborât pe această frunte luptătoare și cuvântul lui Goga e vrăjit, învie morții nedragostei de țară, ridică poporul la credințe măturoare; România a românilor! Suflul lui Octavian Goga imparte razele înviorătoare de sănătate națională. Inima lui împărăștie sângele cu virtutea neamului românesc. Cuvintele lui pornesc din altarul tradiției și spre mai bine al acestui neam. Octavian Goga, e un îndrumător și o cheazășie. Sinceritatea sa în luptă, e **Tatăl nostru** al generațiilor cărora le datorăm România de astăzi. Pe Octavian Goga îl urmează conștiința românească. Și-i ajunge. „Acest Oct. Goga, a prăznuit în capitala țării, 3 ani de când a luat ființă partidul național agrar și a arătat crezul ce se va realiza prin ideea națională și schimbarea constituției. Mărirea, însă, a

lui Octavian Goga, nu se datorește că e șef de partid—el e pe deasupra unei înjghebari politice—mărirea lui Octavian Goga, e în aceea, că **singur** de-ar rămânea, va învinge, pentru că credința sa naționalistă e cea creatoare pe care i-a lasat-o Eminescu...”

C. Cehan Racovița

O convenție în legătură cu emigrările turcilor.

Curentul de emigrare al Turcilor din Dobrogea, a luat proporții foarte mari, ridicând acest fapt la importanța unei probleme de stat. La început emigrările se făceau în număr mic, putând astfel ca emigranții să și vândă pământurile în voe și cu preț bun. Mai târziu curentul de emigrare s'a lăjit și posibilitatea de vânzare s'a restrâns numai la puterea de achiziționare a bășinașilor, prin eludarea legii Dobrogei-noi. Ministerul agric. a luat ca primă măsură prelungirea termenului pentru exercitarea dreptului de preemțiune. Am arătat însă că în chestiunea emigrării, nu trebuie să intervină sentimentul, ci rațiunea și măsura practică să predomină. Am cerut

atunci, ca să se dea voe turcilor să plece cât mai mulți; să li se ușureze plecarea și să li se dea chiar pașapoarte gratis. Averile lor însă să le vândă statului, contra **bonuri garantate**, libere la negocieri în bursă și plătibile în 10 sau 15 ani. Iar în locul turcilor emigrați, să se aducă coloniști români ardeleni în special. Ideea noastră umilă, se vede că a fost luată în considerare de guvern, căci iată ce citim în „Curentul” din 10 IV a. c.: „Intre guvernele român și turc, se duc tratative pentru o convenție asupra emigrării în Tracia turcească a musulmanilor din Dobrogea. Bunurile care vor fi abandonate în România de către emigrații musulmani, vor fi supuse unei estimății iar valoarea lor va fi plătită de statul Român, Turciei, în natură, de preferință petrol între un interval de 10 ani. Guvernul turc va achita emigranților, pentru bunurile lor abandonate, o indemnizație în bonuri cu dobândă și se va îngriji de stabilirea lor în Tracia turcă...”

...Ne mândrim cu ideea practică ce am dat pentru deslegarea acestei însemnate probleme de stat, și felicităm călduros și cu tot respectul guvernul d-lui Prim ministru George Tătărescu, pentru atențiunea ce-a acordat chestiunii emigrării turcilor din Dobrogea.

„S. R.”

PE DEASUPRA POLITICII...

Nu am de gând, în cuprinsul acestui articol să osândesc faptele sau să ating sentimentele nimănui, indiferent de pasiunile primejdioase care se frământă în sânul anumitelor organizațiuni politice dela noi,—ci intenționez să scot în lumină, pe cât îmi va fi cu putință, partea bună pe care am ajunge să o câștigăm, cu propriile noastre mijloace și puteri, dacă, lăsând pe al doilea plan sau neglijând preocupările tulburătoare ale politicii rău-înțelese, ne-ari închina gândurile și străduințele binelui obstesc. Căci, să fim sinceri cu noi înșine, dela o vreme încoace, prea facem multă politică,—și prea puțină treabă. Așteptăm să ne vie dela politică toate binefacerile pământeste, ne-a intrat în cap că prin politică se poate câștiga orice situație, oricât de grea, și am ajuns la convingerea, profund greșită, că toate porțile instituției se pot deschide numai cu... cheia fermecată a politicii.

Cumpănind însă lucrurile mai serios, ajungem la o încheiere protivnică. Politica, așa cum o fac cei care nu o pricup pe deplin—politica pătimase și rău-înțeleasă,—aduce un mare rău, îndeosebi păturii populației dela sate, nepregătită, într'o largă măsură, spre a o înțelege și practica cuminte și folositoare. Taberele politice, existente astăzi și create de anumite partide politice, nu sunt, în fapt, de cât focare de continue certuri și neînțelegeri, după urma cărora n'are decât de pierdut plugarul. Smuls dela ogorul său, ca să i-se împuieze capul cu tot felul de făgăduieli și vorbe sterpe. Alțeva îi trebuie sateanului nostru, în momentul de față, când greutățile și neajunsurile de tot soiul îi fac traiul aproape de nesuferit. Prin sfaturi din cugete curate, să i-se înfățișeze mijloacele adevărate prin care să albe putnța de a-și înjgheba o viață demnă,

luminată și îmbelșugată. Intovărășirea plugarilor în asociații agricole pe sate, constituie un bun mijloc de îmbunătățire a relei stări de lucruri de azi și o armă prielnică de luptă în contra încercărilor lăaturalnice, de a abate viața depe făgașul cel drept. Fiindcă, în genere, produsele muncii piugarului nostru—multe, puține, câte se obțin,—rămân nevalorificate, din lipsa de grijă și înțeles pe care producătorul-agricultor le arată, dintr'o deprindere îndătinată în sufletul său. Pin înființarea Asociațiilor agricole sătești s'ar scăpa produsele țărănești de-a mai trece prin vama înșelătoare a tuturor cămătarilor. S'ar putea, deasemni, crea cooperative de aprovizionare și consum atot de necesare pentru satisfacerea celor mai de seamă nevoi ale sateților. Se lansase, acum câțiva ani, de către directorul acestei gazete, ideea salutară a creării unei bănci a agricultorilor, care să stea numai la îndemâna plugarilor și să le poată mulțumi cerințele în mod dezințeresat. Dacă această idee ar fi fost înfăptuită, desigur că ar fi dat roade utile. Sunt atâtea nevoi de împlinit pe tărâmul agriculturii noastre. Și, totuși, sateanul nostru este atras de multe ori în pânzele de păianjen ale politicii rău-sfătuitoare. Găsește timpul trebuit, spre a se țurola în cadrele cutărui partid politic,—dar nu găsește cu cale, nu are răgazul necesar, spre a pune temelia unei asociații agricole folositoare, unei cooperative etc. Este timpul să ne desmetțim, și să ne îndreptăm privirile pline de grijă, spre orizontul zlel de mătne.

Oh. I. Breazu

Vinul țărănesc.

Opririle ce se fac de a nu se planta producătorii direcți sau „algeriană” cum le mai spun ranii, ne par absolut nedrepte și nitoare. Sunt nedrepte pentru că gâ pe țaran la un impozit mare care cu greu l-ar putea plăti, când „vin boeresc” cu prețuri Oprindu-l de la plantarea producătorilor direcți, sateanul este lovit în tul său la libertate, căci nu poate pune de proprietatea sa, așa cum îi convine lui. Agricultorii se știe, sunt respectuoși față de țării care ocrotesc liniștea celor concetățeni, dar mă rog ce liniște că ei de sunt opriți de la cultura producătorilor direcți? Măsura de opri plantarea vișelor algeriene, prinurmă nedreaptă. În ceea ce privește părtinirea este făcută pe fa cu lipsă de pudoare. Proiectul de și dispozițiile de oprire a plantării alcătuite de marii viticultori „viticoli” fără colaborarea și fân glasul cinstit al sateanului să fie Este incorectă nesocotirea micului cultor în alcătuirile care sunt făcute legifereze pentru săteni. De aceea rirea plantării producătorilor direcți chiar de se va transforma în lege cădea în ridicol și nu se va putea lica nici odată. Noi ne declarăm răini de această măsură și vom pe toate căile pentru înlăturarea ei.

Motivările celor care vor să-și tejeze produsele lor, pe spinarea teanului, nu sunt serioase. Vinul producătorii direcți, este slab în al este efin și poate ca ori și cine facă și să-l îngrijească de la an an. Din vinul de producătorii direcți poate face oțet și alcool. Asemenea nuri și mai ales cele roșii, imită **Boudouille**, plătite cu 30-40 lei litru, căror concurență, văzând-o „viticoli” se agită. Dar nu cu această măsură steapă, se poate rezolva lema ci iată cât va ideii: Statul să corde credite viticultorilor cu vii re noscute. Vinul din podgorii renunțate fie standardizat iar exportul să nu facă decât prin controlul statului fel de monopol al exportului de vinul de producătorii direcți să fie rit de la export. 2) Să se înființeze piniere de stat în județele viticole să altoiască și să distribue în fie ca an vițe nobile în mod gratuit. 3) Să reducă taxele vamale la piatra vână iar statul să ia asupra lui jumătate cost la piatra vână întrebuițată săteni. 4) Exportul strugurilor să facă numai prin controlul statului.

Până la înfăptuirea celor de mai cerem ca săteni, muncitorii și meserii și săraci, să fie lăsați a bea vin țărănesc, cu 4—5 lei litrul, căci această este și sănătos și economic pentru

Moș Mihai

Români

Funcționari

Cetățeni români

Călătoriți cu autobuzul POPESCU de la Siliștea la Acadânlar și retur,

Primăvara...

Copil se sbenguiesc printre turme sărind pe iarba verde.
 Iar melcul și el, simbol al răbdării prin miile de flori se pierde.
 Rândunica apare din nou, la casa unde a locuit
 La capul grinzii se așează cu'n vesel și gingaș ciripit.

Am înțeles pajiști răd în soare și se ascund în haina lor:
 Iar peste noaptea cea călduță, preamillio-stivul Creator
 Trimite binecuvântarea precum dintâi ne-a fost trimis,
 Spre rodnicia muncii noastre din vârful cerului deschis,
 Iar șugarul iarăși în cămașă, pe corn apasă brațul gol,
 Și potrivește brazda dreaptă, în mersul boiler domol.

Când din înălțimi de ceruri surâsul Celui prea divin,
 Ne zice p'arcă, Primăvara: „Ridic vouă orice durere și suspin!”

G Arabolu

Câteva plante curioase (carnivore, insectivore)

Atât animalele cât și plantele au comun viața. Dar există diferență esențială între vegetale și animale — primele își obțin hrana pe loc, în pământ sau în rădăcini, în aer prin frunzele lor, de asemeni sunt imobile și insensibile — Această din urmă însușire generală, nu este absolută. Sunt unele plante cari pot să miște unele părți și astfel par sensibile, iritabile. În această categorie intră curioasele plante denumite **plante carnivore, insectivore**. Ele sunt curioase.

Într-adevăr aceste plante sunt perizi, capabile de fotosinteză, și asimilație clorofiliană, dar se dezvoltă numai când se nutresc cu substanțe albuminoide ca musculițe, infuzorii, crustacei. S-a dovedit aceasta la plantele **Utricularia și Drozera**. Dacă se cultivă utricularia în apă curată se observă că dezvoltarea e foarte redusă. Indată ce se adaugă în apa în care creșterea micilor insecte etc., planta ia dezvoltare normală. Ca exemplu putem cita: Nephentes, Utricularia, Dionea, Aldrovandia, Pinguicula, Drozera, etc. Majoritatea sunt plante epifite, adică cresc pe scoarța arborilor, în pădurile din Australia, Indochina și Madagascar. Planta tipică care organul de prehensiune este valva, e specia Dionea sensibilă din Americile de Nord. Planta are o tulpină cu o rozetă de frunze transformate în formă de valve acoperite cu peri sensitivi, cari la atingere transmit excitația la valve, Acestea se apro-

Rubrica eforturilor de islazuri.

Cultivați iarba de Sudan.

(Andropogon Sorghum var. Sudanensis)

Aceasta este o plantă turajeră anuală. Crește dreaptă și înaltă, în tufe provenite prin înfrățire. Tijele ajung până la 2 m. înălțime și de grosimea unui creion. Rădăcina este fasciculară, fără a fi cât de puțin lemnoasă. Fiecare tijă este însoțită de 15-20 frunze. Frunzele sunt puțin aspre de o culoare verde închis, bătând în violet la baza limbului. Face semințe fecunde și sterile.

Iarba de Sudan, reușește în pământuri argiloase, foarte cleioase și produce o recoltă bogată. Bărăganul și Dobrogea formează leagănul ierbei de Sudan. Cantitatea de sămânță care se dă la hectar variază între 30-40 kgr. Sămânța de iarba de Sudan se seamănă în rânduri simple la 18 cm. distanță între rânduri. După ce s'a însămânțat este bine ca peste 10 zile, să i se dea grăpătura. Iarba de Sudan se poate cosi de 2-3 ori când a ajuns la înălțimea de 50-60 cm. Cantitatea de furaj obținută variază între 4-5500 kgr. la Ha. Iarba de Sudan poate fi și pășunată.

A. Tălășescu, Inspector

* Se amintește pe această cale eforturilor de islazuri și adto-riilor, ca să ia măsuri de păzirea suprafețelor de câte 5000 m. p., rezervate pentru studiul florei Durostorene.

* Eforturile de islazuri, sunt rugate a ne comunica lucrările mai importante de ameliorare pe care le-a executat pe islazuri spre a fi menționate și în ziarul nostru relevând astfel meritul eforturilor.

* Islazurile trebuiesc neapărat despărțite de marginea satului și de alte culturi, prin șanțuri sau brazde făcute cu 3 pluguri unul după altul în aceeași brazdă.

* Recomandăm ca în acest timp să se însămânțeze, sămânța de salcâmi, în pepinierele comunale.

Cultivați iarba de SUDAN!

pie în așa fel că insecta este strivită, axfiziată și apoi prin eliminarea sucului digestiv din glandele de pe suprafața valvei, sunt supuse aceleiași acțiuni ca și la Nephentes. Nu tot același lucru e la Pinguicula și Drozera la cari suprafața frunzei este acoperită cu peri cari unii elimină substanța cleioasă pentru imobilizarea insectei și alții cari elimină substanțe gastrice pentru transformarea substanțelor albuminoide.

Elena Lucaț
Licențiată Șt. Naturale

Infrățirea coloniștilor.

Sunt ceasuri sfinte în care trebuie, cu adâncă pietate, să ne reculegem și să ne gândim la: trecutul, prezentul și viitorul nostru căci de noi e legată soarta pământului acesta udată cu mult sânge de strămoșii noștri.

Istoria ne aduce aminte de strămoșul nostru „Mircea cel Bătrân” care a scuturat jugul străin și a făcut ca această provincie să simtă mai mult românește și să aibă majoritatea locuitorilor români și de atunci și până astăzi, românul a rămas nedeslipit de glia dată de bătrânul domn.

Pe lângă acestea cine nu-și

aduce aminte de: Turtucaia, Oituz, Mărăști și Mărășești, care prin jertfa de sânge a celor 800.000 de eroi ai Neamului n'au cedat o palmă de pământ ci au dovedit lumii întregi că: „Românul n'aveci nu pierde” și dorește înfrățirea cu toate neamurile pământului; dar când e vorba ca cineva să ne știrbească cele ce am făurit după suferinți de o milenie de ani, vom ști să ne apărăm drepturile noastre.

Astăzi, iarăși răsună frumoasa limbă Românească pe colinele Cadrilaterului; iar Românii joacă hora Unirei pe pământul românesc. Da! „Uniți în cuget și'n simțiri” asta trebuie să ne fie deviza noastră și să nu șovăim o clipă ci să arătăm tuturor, că: știm să ne îndeplinim datoria față de Tron și Neam, dorim armonia între noi și celelalte naționalități, dar dorim ca și ei să ne răspundă la fel, lăsând la o parte patima și ura pentru a forma o singură masă cu același ideal și tendințe.

Trebuie să fim model de cinste, gospodărie, credință și naționalism căci suntem străjerii neadormiți ai graniței Sudice.

Să ne unim cu toții și să formăm o puternică cooperativă de ajutorarea coloniștilor și de

valorificarea produselor noastre. Să avem un organ de publicitate care să ne dea un larg concurs. Să fim ajutați să ne putem înjgheba gospodării model.

Statul ne-a scutit de partea de impozit pe timp de 6 ani dar solicităm conducătorilor locali și ai țării, să ne scutească și de aditionalele și de arenda de 85 lei la ha. ce trebuie să o plătim O.N.A.C., deoarece sunt coloniști care prin plata arenzei au achitat some egale cu costul lotului, iar azi plătesc anuitățile, pe lângă că li s'au luat ori ce mic avut de agenții fiscalului.

Și acum într'un glas să strigăm: „Trăiască M. S. R. Carol al II-a... Trăiască România Mare! Trăiască înfrățirea coloniștilor...”

Cranova

I. Mănicuță

M'am înfrățit cu glia...

M'am înfrățit cu glia, cu holda și pârâul
 M'adăp din roua ierbii—și mă dezmiardă
 grâul,

Mă mângâie zefirul, hoinar printre ogoare
 Și-mi cântă de iubire sprințarele isvoare.

Am răsărit din brazda pământului străbun
 Din razele de soare lumina o adun,
 Adulmec adierea de vânturi peste deal
 Și mă îngân cu doina vrăjită de caval.

M'am înfrățit cu crângul, dumbrava și is-
 vorul,

Din farmecele firii mi-se urzește dorul,
 Adorm sub alintarea de plopi ce-și torc
 visarea

Și'n jurul meu descântă de dor privighetoa-
 rea.

George I. Breazu

Ne distrug morile...

În atenția D-lui Prefect și d-lui șef al serv. de măsuri și greutateți.

Morile din județul nostru n'au cântare iar măcinatul grâului și secării se face orbește fără ca noi să știm ceva. Știe omul cât duce la moară dar cât aduce de acolo, aceasta rămâne la buna-voință a morarilor. Adevărat este că lipsind cântarele de la mori, acestea ne distrug, căci măcinându-ne, nu ni se dau toate bucatele înapoi. Așa, pentru că nu se vede nimic și nici nu sunt cântare care să cântărească produsele în fața cetățenilor atât la punerea în coș cât și la ieșire, abuzurile se succed cu multă ușurință. Iată un exemplu: Personal am dus la moara Al-fatar 19 ddal. de secară fără corp. străine. Mi s'a luat uium 2 ddal. Au rămas 17 ddal. sau 238 kgr. După măcinat, am cântărit: 100 kgr. făină și 60 kgr. tarate, total 160 kgr. Unde este restul de 78 kgr.? Oare la dosarul morei sau aiurea?

Rugăm autoritățile ca să ia măsuri de ocrotirea țaranilor pe care-i distrug morile.

Dumitru Oale

Pentru F. G. P. P.

La câteva congrese ale Federației Generale a presei din provincie, s'a discutat și arzătoarea chestiune a permiselor pe C.F.R., precum și a reducerilor cu 75%. Până acum deși au trecut 2 ani, nu vedem nici o mișcare și nici nu cunoaștem intervențiile stăruitoare pe care le-ar fi făcut. De aceea ne îngăduim a cere cu insistență Onor F.G.P.P. să dea un comunicat în acest sens.

Cum oare 3-400 de ziaristi de provincie, recunoscuți de asociațiile respective, nu pot avea o reducere de 75% pe C.F.R., când zilnic contribuiesc prin scrisul lor, nu numai la mersul normal al treburilor țării dar aduc mare folos și instituției C.F.R.?

... Am dori să nu fim lăsați cu impresia că asociațiile presei din provincie și F.G.P.P., sunt doar niște creațiuni fără viață și fără cuvânt, care tind să servească numai pe câțiva beneficiari de permanente cl. I pe C.F.R. sau pe gângăvișii politici.

Gazeta cărților.

Anul IV No. 9-10

Publicația d-lui Profesor D. Munteanu Râmnic (N. R. Fost ministru, Subsecretar de stat și actual șef al organizației partid. naționalist democrat al jud. Durostor) este truda și generozitatea unei singur om care umple un gol mare, observat mai ales la captarea isvoarelor sănătoase de energie națională și literatură aleasă necesare atât contemporanilor cât viitorilor cronicari. In paginile acestei reviste de preț, pe lângă parfumul înviorător, reeșit din scrisul calm și sănătos, e spiritul cald, entuziast, dragostea pentru carte, pasiunea pentru toate formele de cultură ale aceluia care cu mâini pioase, adună și rânduiește materialul, strecoară notele și dă tohălitătea primăvărăteacă a gazetei. Animator al naționalismului românesc irident, animator cultural fără pereche, a dat luptelor sale o ținută de eleganță și distincție care trădează pe cărturarul de rasă. Acum găsim pe d-l Prof. D. Munteanu-Râmnic, la postul de veghe, silindu-se să reînvie cultul pentru carte și iubirea de adevăr și frumos.

Veți constata cele de mai sus, citind „Gazeta cărților” care este cea mai superbă vitrină, literară, istorică și științifică din țară, aflată în pasul vremii.

Abonamentele la „Gazeta cărților” se pot face prin mandat poștal, pe adresa: d-lui Prof. D. Munteanu-Râmnic, str. Locot. Zagoritz No. 1, Ploiești.

„Voința Ialomitei”

Este ziarului partid. Naț. liberal al org. jud. Ialomița și apare la Călărași. Acestea interesează mai puțin. Ceea ce trebuie de remarcat, este admirabila redactare care se datorește simpaticului nostru coleg de branșe, d-l Grig. Popescu—Ialomița, abs. al fac. Agric. din Iași. Conținutul articolelor, aranjamentul lor precum și corectura atent făcută, dau un aspect frumos ziarului iar lui Grigore Popescu, îi decerne calitatea de ziarist de rasă. Îi dorim din ce în ce mai mult succes.

S. R.

Pleacă D-l Colonel V. Nica...!

Din timp în timp, Silistra se arată a fi mai horocoasă de cât alte orașe de talia ei, în a atrage oameni de ispravă. Din această însușire, se înțelege că trage înlăuntru atât orașul cât și populația. Dar când împrejurarea face ca norocul să-o părăsească pentru un timp oarecare, atunci Silistra, în totalitatea ei, rămâne dezorientată și cu un mare gol sufletesc.

În prezent ne aflăm în această situație. D-l Colonel Nica Vasile, fost comandant al bravului regiment 36 infanterie, a trecut comandant la regimentul de elita 23 infanterie din Calărași.

Plecarea d-lui Colonel Nica V. din Silistra, este regretată sincer de toată populația. Iată pentru ce: Deși cam sever dar drept, D-sa pe lângă contactul zilnic cu ofițerii, gradații și soldații regimentului în exercitarea îndatoririlor, era în fruntea tuturor acțiunilor frumoase: serbări, concerte, baluri, etc. din acest oraș, unde și-a câștigat stima și iubirea populației civile. Tineretea, amabilitatea și rezonabila gândire a d-lui Colonel Nica, l-a făcut simpatic nu numai oamenilor de seamă dar și tineretului local care-l iubește pentru sprijinul efectiv ce l-a dat sportului Silistrian.

... Dar d-l Colonel Nica V. mai are și o calitate: Este și un părinte model ale cărui sentimente de duiosie familială, mișcă pe oricine până în profunzimea sufletului.

Pentru toate cele de mai sus, sincer o spunem, ne pare rău că pleacă dintre noi și în numele cititorilor, ziarul nostru, urează D-lui Colonel Nica, să trăiască și să-i dea D zeu, pe unde se duce și mai multă mulțumire sufletească de cât la Silistra.

„Semănătorul Român”

Rugăm achitați abonamentul ziarului.

Cronica politică locală.

De la toți...

Paștele este sărbătoarea învierii, a înfrățirii noroadelor și a iertării. În aceste mari zile chiar războaiele cele mai crâncene sunt oprite de armistițiul păstrător de liniște și ocrotitor al vieților. Călăuzit poate de aceste sentimente harnicul și energicul prefect al Durostorului, d-l D-r T. Pucerea a acordat armistițiul politic, dar activează intens, la ofensiva agricolă, organizarea eforturilor de islazuri, patronează clădirea școalelor a bisericilor și a inițiativelor care tind spre armonizarea claselor sociale și binele județului. D-l M. Gioga a luat conducerea ad-ției județene pe care cu destulă competență o îndrumază. D-l D-r Profiriu primarul Silistrei, astupă gropile în oraș, desfunde piețele, înfrumusețează strada principală și ne... ceartă pe noi gazetarii, că-l înlocuim în fiecare zi. D-l M. Costopol președintele Camerei agricole se dovedește a fi un bun conducător de asemenea instituție. Urmează apoi D-nii Marinciu Jezev, Burhan, precum și D-nii parlamentari: G. Pucerea, G. Filipescu, Ivan Anghelov, D-r Hamdi Suliman, Col. E. Andreevici; acesta din urmă desfășoară o activitate prodigioasă atât la Senat cât și la Camera de comerț din localitate.

La Național țărăniști. Sărbătorile paștelui formează pentru această organizație un relache înviorător. D-l Ing. Priboianu, a fost desemnat de centru ca șef al org. la Durostor și și-a luat atribuțiile în primire. Nu-l cunoaștem activitatea. D-l S. Carp, secretarul org. desfășoară o activitate deosebită, risipind elocvență și plasând gesturi de diplomație înăuntrul organizației pe care o conduce. D-nii Melidon f. prefect și A. Jiteanu fost senator — unde este unul, este și celălalt — se străduiesc să mențină o atmosferă de demnitate asupra organizației care prin penuria de caractere, se închină tot mai mult. Sunt poate singurele elemente capabile să declanșeze o acțiune serioasă; D-nii Tarcinius, A. Melas, Letterov, Lt. Calotă C. Zimțea, A. Antofiloiu, V. Șerbănescu și a. lucrează cât pot, cum pot și unde pot. Urma va alege. D-nii Pencof și I. Cămarășescu deși scoși din organizație — de ochii lumii — ne face impresia, că tot acolo se află amândoi, bineînțeles, supărați. O împăcare a acestor doi oameni, ar strica multe iluzii.

La Georgiști. Șeful d-l I. Hențescu este domiciliat la București. Vine însă des la Silistra iar județul îl vede mai des prin șefii de sectoare. D-l Hențescu a constituit odată o mare nădejdie pentru Durostor; acum însă pare apusă. D-l Tașcu Statu activează cât poate pentru menținerea unității de partid. D-l Calas activează și D-sa dar ca... ajutor de primar al actualului guvern. D-l T. Bellu energic și perseverent își menține situația în sector cu mare sacrificiu mai ales de când guvernul ia demonstrat că-i în opoziție. D-l A. Melas este un secretar muncitor și depune toate eforturile pentru ca organizația să nu sufere. Se mai trec în revistă D-nii: Constantinescu-Corina, Avocat Chioroglu și Kiurdali.

La Gogiști. Șeful d-l Mih. Magiari se ține de formula naționalismului integral propovăduit de d-l Octavian Goga.

Nouă însă ni se pare că naționalismul d-lui Magiari este și de mai înainte, când ca secretar al org. partidului liberal și-a făcut ucenicia cu actualul prefect d-l D-r T. Pucerea. D-l Magiari a eșit în evidență mai ales din momentul de când a părăsit o situație f. bună din puternicul partid liberal spre a trece în opoziție. D-sa activează cu nădejde având ca secundanți pe D-nii: P. Pahagi direct. liceului, I. Enășescu avocat și G. Barbă proprietar.

La Averescani, putem spune că nici o rezervă, că acei care lucrează în partid sunt D-nii M. Lala, Prof. Vășilescu, Gh. Chiajna, Pr. I. Popescu, N. Ciomu, M. Vanghele și B. Cuznecov avocat. Acest buchet de oameni blajini și încrezători în răsăritul stelei sunt simpatizați, fără deosebire, politicienii Durostori.

Despre Vaidism și celelalte paștele, altă dată. Până atunci le zice tuturor, tradiționalul:

Cristos a înviat...!

M. Stoika

DIVERSE

* În numărul precedent strecurat fără prealabilul nostru control, informația că Consiliul orașului Silistra, ar fi fost dizolvat. Controlând știrea, am constatat că consiliul comunal nu fost dizolvat iar primarul rămâne înainte d-l D-r I. Profiriu. Dat fiind activitatea rodnică pe care o desfășoară d-l primar D-r Profiriu pentru buna gospodărire a orașului, ziarul nostru susține întru toate faptele sale frumoase și cinstite. În ceea ce privește hărțuiele celorlalte ziare — care poate au la bază pretențiuni justificate — nu amestecăm, noi menționând nici cel puțin abonamentul — care dreptul nostru — nu ni s'a plătit.

* În prima zi de paște „Grupul Studenților Silistreni” sub conducerea șefului student Movilă, va da o serbare urmată de dans în sala „Generalul Militar” sub patronajul d-lui General Todicescu. Credem că Silistrenii își vor da întâlnire la această frumoasă serbare.

* Direcțiunea G-lă a aprobat, pentru toți călătorii, o reducere de 50% pe C.F.R. la toate trenurile, începând de la 26 Aprilie a. c. până la 5 Mai a. c.

* D-l Virgil Berijean actual substitut de procuror a fost numit ca supleant la Tribunalul local iar d-l Mih. F. Enescu fost numit ca substitut de Procuror la Parchetul Durostor. Așteptăm cu interes să vedem pe bitor tineri și sărguitori magistrați, le urăm bun venit.

* Serbarea sădrii pomilor, care a fost făcută la Silistra sub președenția d-lui D-r T. Pucerea prefectul județului, a fost organizată de d-l Ing. Silvic Găscu șeful Ocolului Silvic. Au participat pe lângă elevii și elevelor, tinerii școalelor din localitate, și șefii artileriilor.

* Inaugurarea Căminului Cultural C.A.M. „Spiru Haret” din Curtbuc s'a făcut cu un fast deosebit. Programul artistic destul de încărcat a fost făcut întotul pe publicul asistent. Ing. Alex. Năsturaș președintele comitetului a vorbit foarte frumos, impresionând pe auditori.

* D-nii: Hr. Petrov, Ioan Fotu și I. Riotti, au fost difinitivați, conf. legii, funcționarii publici, la Camera agricolă din Silistra, în funcțiunile ce le ocupă.

Tip. „Progresul” — Silistra